

Dietrich Scholze

"Romantische Traditionen in der polnischen Lyrik des 20. Jahrhunderts. Julian Przyboś und Władysław Broniewski. /Tradycja romantyczna w polskiej poezji XX wieku. Julian Przyboś i Władysław Broniewski/", Heinrich Olschowsky... : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/1 (63), 271

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) MOSER Sigrid: Zur Frage der Übertragung von Werken der polnischen Romantik (dargestellt am Beispiel der "Ungöttlichen Komödie" von Zygmunt Krasiński). /O przekładaniu dzieł romantyzmu polskiego na język niemiecki (na przykładzie "Nie-Boskiej Komedii" Zygmunta Krasińskiego)/. "Zeitschrift für Slawistik", Berlin 1975, nr 1, s. 83-90.

Autorka podkreśla wysokie miejsce "Nie-Boskiej Komedii" w polskiej literaturze romantycznej i przychylny stosunek Mickiewicza do tego dramatu. Analizując dwa niemieckie przekłady utworu (z roku 1917 i F. T. Csokora z roku 1936) dostrzega w nich daleko idące odstępstwa od oryginału, które - jej zdaniem - uniemożliwiają kontakt czytelnika niemieckiego z dziełem Krasińskiego.

BP/63/106

D. S.

(II) OLSCHOWSKY Heinrich: Romantische Traditionen in der polnischen Lyrik des 20. Jahrhunderts. Julian Przyboś und Władysław Broniewski. /Tradycja romantyczna w polskiej poezji XX wieku. Julian Przyboś i Władysław Broniewski/. "Zeitschrift für Slawistik", Berlin 1975, nr 1, s. 99-113.

Autor bada żywotność i rolę tradycji romantycznej w Polsce w XX wieku. Na przykładzie twórczości i publicystyki Przybosia dowodzi, że płodny stosunek do dziedzictwa literackiego może się realizować również przez negację pewnych treści kultury przeszłości. Do krytycznej postawy Przybosia twórczo nawiązując polska poezja drugiej połowy lat 50-ych. Broniewski i skamandryci osiągnęli natomiast rozgłos dzięki popularnej kontynuacji wzorów romantycznych. Szczegółowe badania prowadzą do szeregu wniosków ogólniejszych o roli i funkcjonowaniu tradycji w refleksji o literaturze i w literaturze.

BP/63/107

D. S.